

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4198/2022
08.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Предраг Васовић, адвокат из ..., против туженог „НИС“ ад Нови Сад из Новог Сада, кога заступа Сања Пејовић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4541/21 од 10.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4541/21 од 10.06.2022. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 144/21 од 03.06.2021. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован приговор апсолутне ненадлежности суда за одлучивање о доприносима за обавезно социјално осигурање, истакнут од стране туженог. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца којим је тражен поништај решења број ... од 08.04.2016. године, донетог од стране туженог, којим радни однос тужиоца престаје отказом уговора о раду број ... од 27.04.2012. године, као незаконитог и обавезивање туженог да тужиоца врати у радни однос, као и да му на име накнаде штете исплати изгубљене зараде, означене у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом од доспелости до исплате, за период од априла 2016. године закључно са априлом 2018. године, те да се обавезе тужени да за тужиоца уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање по стопи важећој у моменту плаћања, да уплати доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање по стопи важећој у моменту плаћања и да уплати доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање по стопи важећој у моменту плаћања, обрачунате на износе тражене зараде. Трећим ставом изреке обавезан је тужилац да на име трошкова парничног поступка туженом исплати износ од 356.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4541/21 од 10.06.2022. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 144/21 од 03.06.2021. године у другом и трећем ставу изреке. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП због којих се ревизија може изјавити. У поступку по жалби другостепени суд није пропустио да примени нити је неправилно применио одредбе процесног закона што је било и могло бити од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде, а за разматрања правилности утврђеног чињеничног стања нису испуњени услови прописани чланом 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог у радном односу на неодређено време био од 27.04.2012. године, а од 2013. године распоређен је на радно место ... Сектора за Због укидања тог радног места Правилником о организацији и сиситематизацији послова код туженог од 22.02.2016. године, на састанку у главној управној згради Рафинерије нафте у Панчеву дана 16.03.2016. године одржан је састанак на коме је од стране директора Сектора ... у ... ББ и ... ВВ тужиоцу понуђено радно место ... у Служби ВВ је том приликом на сто пред тужиоца ставио три примерка понуде за закључење анекса уговора о раду и три примерка анекса уговора о раду са формулисаним условима који се нуде и рекао је тужиоцу да је потребно да се о истима изјасни у року од 8 дана. Тужилац је по усменом обавештењу о понуди и анексу уговора о раду рекао да одбија понуду и при одласку са собом је понео све писане примерке понуде и анекса. Том приликом тужилац је од стране ВВ био упознат са могућношћу да по потписивању анекса у судском поступку може да оспорава његову законитост, а да ће му у супротном радни однос престати.

Дана 17.03.2016. године, по казивању ВВ од стране запослене код туженог ГГ сачињена је службена белешка о приступању тужиоца на састанак одржан дана 16.03.2016. године, коју белешку су потписали ББ и ВВ, а како тужилац у року од 8 дана од преузимања понуде и анекса уговора о раду исти туженом није доставио потписан, дана 08.04.2016. године донето је решење ... о престанку радног односа и исто је дана 12.04.2016. године тужиоцу достављено на кућну адресу, где га је примила његова супруга.

Првостепени суд је оценио да је сходно члану 171. став 1. тачка 1. и 5. Закона о раду тужени као послодавац био овлашћен да тужиоцу као запосленом понуди измену уговорених услова ради премештаја на друго одговарајуће радно место због потреба процеса и организације рада и да је на утврђени начин, састанком у просторијама

послодавца, тужени то учинио достављањем сходно члану 172. Закона о раду писаног обавештења о разлозима за понуђени анекс, о року не краћем од 8 дана у коме запослени треба да се изјасни и о последицама непотписивања анекса. Како тужилац у законском року туженом није доставио два примерка потписаног анекса уговора о раду, истом је сходно члану 179. став 2. тачка 5. Закона о раду према решењу од 08.04.2016. године престао радни однос даном достављања решења, односно дана 12.04.2016. године.

Другостепени суд је утврђено чињенично стање и материјалноправну аргументацију прихватио као правилне, а жалбене наводе да је сходно члану 180. Закона о раду писано обавештење о разлозима понуде за закључење анекса и сам анекс требало објавити на огласној табли туженог - оценио је неоснованим, јер отказ уговора о раду у конкретном случају није био последица разлога прописаних чланом 179. став 2. и 3. Закона о раду. Тужиоцу је анекс уговора о раду понуђен због организационих промена у пословању туженог, а достављање понуде за закључење анекса уговора о раду и анекса уговора извршено је у просторијама послодавца, о чему је сачињена службена белешка, јер је по преузимању свих писаних примерака тих исправа тужилац одбио да потпише анекс.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су тужбени захтев одбили као неоснован.

Чланом 171. став 1. тачка 1. и 5. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...75/14) важећег у време доношења решења о отказу уговора о раду, прописано је да послодавац запосленом може да понуди измену уговорених услова рада (анекс уговора о раду) ради премештаја на друго одговарајуће радно место због потреба процеса и организације рада.

Чланом 179. став 5. тачка 2. Закона о раду прописано је да радни однос запосленом може да престане ако за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе послодавца у случају када запослени одбије закључење анекса уговора о раду у смилу члана 171. став 1. тачка 1-5 овог закона.

У складу са потребама своје делатности тужени је сходно цитираним прописима тужиоцу понудио измену уговора о раду нудећи му други посао, одговарајући у смислу члана 171. став 2. у вези са ставом 1. тачка 2. Закона о раду, према врсти и степену стручне спреме на основу које је закључен уговор о раду. Уз анекс уговора о раду тужени је сходно члану 172. став 1. Закона о раду тужиоцу доставио писно обавештење са разлозима за понуђени анекс уговора о раду, роком у коме треба да се изјасни и о последицама непотписивања анекса.

Противно ревизијским наводима, нижестепени судови су правилно закључили да је дана 16.03.2016. године тужени на законом прописани начин, усмено на састанку у својим радним просторијама и писаним путем (обавештење о разлозима понуде за измену уговорених услова и анекс уговора о раду) тужиоца обавестио о потреби за променом дотадашњег радног места које је укинута Правилником о организацији и систематизацији послова код туженог од 22.02.2016. године. По усменом и писаном обавештењу о разлозима измене уговора о раду усмено на састанку тужилац је одбио да прихвати понуђено радно место, а у року од 8 радних дана туженом није доставио

потписани анекс уговора о раду, због чега је послодавац оправдано донео решење о престанку радног односа.

Тужиоцу уговор о раду није отказан сходно члану 179. став 2. и 3. Закона о раду због повреда радне дисциплине или радних обавеза, па тужени у конкретном случају није био дужан да тужиоца претходно писмено обавести о постојању разлога за отказ уговора о раду.

Правилном применом члана 153. став 1, члана 154. и члана 163. став 1. и 2. ЗПП, те одредаба Адвокатске и Таксене тарифе, одлучено је о трошковима парничног поступка.

На основу дате правне аргументације, сходно члану 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у правом ставу изреке.

Како тужиочева ревизија није усвојена, то је сходно члану 165. став 1. ЗПП одбијен његов захтев за накнду трошкова ревизијског поступка. Тужеников захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка као неоснован је одбијен применом члана 154. ЗПП.

Председник већа-судија
Марина Милановић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**